

דין ודין

הנדרשת ביותר בישראל

שחקנים סוראבי וקארל הנשים לקיין אחד תחת לחזה עוד משהו

תשבץ העולם הזה 1188

יהודית וצלר החמודה יודעת לא לרכב על וספה, לפתור תשבצים ולהכין שטורים לבית-הספר למסחר ספרות בתל-אביב, אלא גם לחבר תשבצים הפעם מגישה לנו יהודית, בת ה-15 תשבץ קשה למדי. אנו מקווים כי עבודתה תשמש פתיון להוכיח את יכולתם בפתורו ובחיבור תשבצים לפי גלופה זו או לפי הגלופה שפורסמה בגליון קודם של "העולם הזה"

9	8	7		6	5	4		3	2	1
ד	ח							נ	כ	ו
	ב	נ	14		13		12	ע	5	10
ע	3	19		8	17		16	3	1	7
			24	1	23		22	ו	1	20
	28		27				26	ה	2	25
1		33		8	32		31	ה	30	29
		38		ה	37		36	ו	35	34
	143	142		8		41		40	ו	39
47	1	ה	46		7		45		44	
		ה	52		51		50	49	48	
		ה	58		57		56	55	54	53
ע	1	ה	60						3	59

מאונך: (1) ההר של חושי. (4) נוסע ללא חשלוש. (10) סור. (11) בתוך הפה. (13) מקום מנובה. (14) לא ריק. (15) שולט ביד קשה. (17) מרת השמל. (19) חי במים. (20) אמיתי. (22) הי גשם האחרון. (25) נוסף בסוף מכתב. (26) מילת צער. (27) מנדל עקום. (30) היה דרוך. (32) ערימת מים. (32) מניע. (34) ענו. (36) מטבע יאד ניי. (37) שמו הפרטי של אחד המשיחים. (39) ירימו. (41) קצץ הענפים. (42) מסמר. (44) ירו"ח מפורט משיבות הפרלמנט (בלע"ו). (46) משות. (48) סיום משחק השח. (50) תבי לין מורתי. (51) מה שחסר בין העמים.

מילת הגוף למרבר. (24) מתנה. (26) כוח. (28) נוו. (29) המשפט שאהה משתמש בו בהיכרות ראשונה. (31) כלי שימוש לדבר חכמה. (32) אחת מחברות ההסרטה הישראלי. (35) ילד להוריו. (37) ננכה. (38) הנשם הראשון. (40) מדבר, אוכל וזומר. (41) כו נכר. (43) האות הששית בעברית. (45) קנאי קיצוני (בלע"ו). (46) חירורג. (47) ירת. (49) חדש. (52) הנכנס. (54) קהילה קדושה (רת). (57) קרם. (58) נב.

מאונך: (1) אופרה מאת ביות. (2) לא ניי תו לגילוי. (3) בידיה החיים והטוות. (5) מסולם התווים. (6) משופשף. (7) מאגר מים. (8) נסנו לאחור. (9) מבנייה הימים של הודו. (12) עמוד מים. (15) כלי יריה. (16) הרבה קה. (18) מאשימה. (21) בסיס. (23) משקה חריף. (55) יתר. (57) אינה אהובה על בני-גוריון. (58) אחד משיבטי ישראל. (59) ערפי, רודו. (60) מוכו לזריעה.

אולם רק ממבט ראשון: כל מי שמוכן יהיה להעמיק בסרט קצת למטה מפני מש-סחיה, המקומרים בחזות נשים שופעים, ימצא בו יצירה רבת-משמעות, לירית כמעט. נראה כאילו הבמאי גיאני פרנקוליני קיבל על עצמו את המשימה להפיק סרט קופה שיגרת, עשה במיטרים מלאכת-אמנות, בצינעה ובעדינות, שגם הקהל לא ירגיש בכך. **הבלש התאהב בננכה.** העלילה מורכבת מארבעה סיפורים נפרדים; המקשר ביניהם: כולם מתרחשים בעיר-קייט אהת, באותה עונת-נופש. פרנקוליני בחר לספר סיפורים אלה במקביל, בקפיצות ארוכות מנושא לנושא ובמעברים חדים, שלא תמיד מתקבלים על הדעת. אלה הם סיפוריהם של ארבעה זוגות: ● אם באה לבלות בחברת בתה, מת-אהבת בדון זיאן המוציא ממנה כסף. כאשר מגלה זאת הבת, היא מחזירה לאם את הכסף בשמו של הצעיר, כדי לא לאכזבה. ● אשה נשואה מבלה על יאכטה של תעשיין עשיר, סבורה שהוא רוצה לקנותה תמורת כספו. מגלה לבסוף כי דהקא בעלה הוא זה שמוכן למכרה תמורת כסף. ● בילויה של זמרת אופרה שמנה להב-עית, שנהגה (אלברטו סוראדי) משחק את תפקיד מאהבה כדי להוציא ממנה כספים, מתכוונ להתחתן עם נערה צעירה (דני קארל), נאלץ לבסוף להתחתן עם הרהשומן המזמר. ● בלש צעיר ותמים (מרצילו מסטרויאני) המלווה אסירה כבולה לגבול הצרפתי כדי למסרה שם ליד המשטרה. בגלל איחור בעלייה לרכבת הוא מבלה עם הגנבת (מישל מורגאן) יום תמים בעיר-הנופש, מתאהב בה במיטה, מחליט לשאתה לכשתוחרר. לא כל הסיפורים הם על רמה שדה. שני האחרונים הם הטובים שבהם. האחרון, סיי פורו של אלברטו מוראביה, הוא ממש יצירה קלאסית, שהיתה יכולה להיות סרט בפני עצמו. אולם כל הסיפורים מגוישים בטעם טוב, בהומור עדין ובהמצאות ממלודרמטי ציית. הקהל רואה אמנם בעיקר את החזות הגלויים, ולא את המחזות הנסתרים, ואת שפע גופות הנערות השזופות בביקני — אולם שלא כרגיל בסרטים מעין זה, מורגש הפעם גם לב הפועם מתחת לתצוגת החזות.

קולנוע

סרטים

מאהב לאשת הכומר
חניך השטן (חו, תל-אביב, ארצות הברית) הוא אחד משלושת מחזות לפוריי סאניס של ג'ורג' ברנארד שאו, מהזה שהר עלה בהצלחה על הבמה עוד בסוף המאה שעברה. במחזה זה עסק שאו במשולש נצחי על רקע מלחמת השחרור של ארצות הברית. היה זה משולש מיוחד במינו, מן הסוג העשוי לעורר חימה אצל כל פורייטאן — כומר, אשתו ומאהב כופר. על רקע עלילה זו נוצר סרט, שנשאר בו רק מעט ממחזהו המקורי של שאו — בעי-קטעי הדושיח המבריקים. שאו, בציר גיות האופיינית לה, ניסה להלידי על הבמה מצבים בהם הופך הכומר בעל כרחו לעבדו של כופר הטוען בגלוי כי הוא חניכו של השטן, נאלץ לסבול גם את התמסרותה של אשתו לכופר. הסרט לעומת זאת, דן פחות ביחסים בין המשולש, מתמסר יותר לפיתוח הרקע — מרד האורחים האמריקאיים בשלטון, **אשה במקום גרודום.** הגנרל הבריטי בורגיון (סר לורנס אוליבייה) משמש כ-מפקד חיל משלוח בריטי ששוגר למדינת חרמונט ב-1777, על מנת לכא מרידות. בעיירה נידחת הוא מתכוון לאסור את כו-מרהעיייה (ברט לאנקסטר) באשמת קבורת מורד שהוצא להורג בתלייה, ואשר קבורתו נאסרה. הייליו פוגשים בבית הכומר את אשתו במצב אינטימי עם זה (קירק דוגלאס). דוגלאס, שהוא למעשה כופר וציניקן, מציג את עצמו ככומר כדי להציל את הכומר ואת כבודו, ושפט לתלייה. כאשר נודע הדבר לכומר האמיתי, הוא מצטרף למורדים, מביא להם נצחון מכריע ומשחרר את הכומר ב-רגע האחרון מחבל התלייה — מעשה שתמו-רתו הוא זוכה בתורה באשתו. למרות היומרות ההיסטורית של הסרט, הוא מופק בהומור קליל. עצם הצבת לאני קסטר לתפקיד הכומר מולידה סערות צחוק בקהל. קירק דוגלאס הוא חניך שטן משכנע מאוד וסימפאטי, בפעם הראשונה, אחרי הרבה סרטים. ואילו לורנס אוליבייה, הוא היחיד המצליח להנציח את רוחו של שאו בתסבוכת רומאנטית-מימיה זו.

אמנות מוגנכת

נשים לקיין אחד (הוד, תל-אביב, אי-טליה) הוא סרט שממבט ראשון נראה אחלי ותסר תוכן — מוצג נוסף בסידרה ארוכה של קומדיות איטלקיות מגוחכות. הוא ער-סק בעסקי האהבהים של זוגות שונים בעיר-נופש איטלקית — עסקים המורכבים בעיקר מחתיכות בביקני, נופים מרהיבים ובגידות בין זוגות נשואים.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **משפטי אוסקר וויילד** (ארמון דוד; תל-אביב) המחזאי שהושאם בהומור סכסואליזם, הופך ממאשים לנאשם במשפט דיבה. פיטר פינג.
- **מצעד הצחוק** (תל-אביב; תל-אביב) מוצגים מוזיאונים מלבבים מן הת-קופה בה הקומדיה היתה בלו.
- **הסוד השמור ביותר** (אורנע, ירושלים) הכל אודות לוחמת הצפרוע התת-מימית. לורנס הרחי כקפטן ליוגל קראב.